

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: p.o. stażysty Zuzanna Kasperska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda --

po rozpoznaniu dnia 7 lutego 2019r.

sprawy **P. W.** s. W. i W. zd. P., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 10 maja 2017r. w P. w C. A. w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał kradzieży marynarki (...) o wartości 249,99 zł, marynarki (...) o wartości 549,99 zł, marynarki (...) o wartości 279,99 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 22,99 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 12 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 27,99 zł, 2 par skarpet S. o wartości 27,99 zł każda, 1 pary skarpet S. o wartości 34,99 zł, krawatu A. o wartości 34,99 zł, krawatu S. C. o wartości 64,99 zł, 4 kompletów bielizny V. o wartości 134,99 zł każdy, okularów C. o wartości 169,99 zł, okularów N. o wartości 134,99 zł, okularów F. o wartości 99,99 zł, okularów K. R. o wartości 79,99 zł, 2 zestawów do rżęs (...) o wartości 59,99 zł każdy, podkładu B. P. o wartości 59,99 zł, perfum H. B. o wartości 134,99 zł, perfum P. C. o wartości 249,99 zł, 1 sztuki zestawu do czyszczenia skóry R. o wartości 199,99 zł, powodując łączną wartość strat 3123,76 zł na rzecz (...) sp z oo z s w W.

tj. o przestępstwo z art. 278 §1 kk

I. Oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza oskarżonemu karę grzywny 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 zł każda.

II. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp, z o.o. z siedzibą w W., ul. (...) kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III. Na podstawie art. 627 kpk i art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 100 zł i opłatę w kwocie 350 zł.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

W okresie od 10 maja 2017 r. oskarżony P. W. w P. w C. A. w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał kradzieży marynarki (...) o wartości 249,99 zł, marynarki (...) o wartości 549,99 zł, marynarki (...) o wartości 279,99 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 22,99 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 12 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 27,99 zł, 2 par skarpet S. o wartości 27,99 zł każda, 1 pary skarpet S. o wartości 34,99 zł, krawatu A. o wartości 34,99 zł, krawatu S. C. o wartości 64,99 zł, 4 kompletów bielizny V. o wartości 134,99 zł każdy, okularów C. o wartości 169,99 zł, okularów N. o wartości 134,99 zł, okularów F. o wartości 99,99 zł, okularów K. R. o wartości 79,99 zł, 2 zestawów

do rzesz (...) o wartości 59,99 zł każdy, podkładu B. P. o wartości 59,99 zł, perfum H. B. o wartości 134,99 zł, perfum P. C. o wartości 249,99 zł, 1 sztuki zestawu do czyszczenia skóry R. o wartości 199,99 zł, powodując łączną wartość strat 3123,76 zł na rzecz (...) sp z oo z s w W.. Świadek G. M. (1) pracując w sklepie (...) w C. A. zauważył mężczyznę, który wkładał do koszyka dużą ilość rzeczy. W międzyczasie wszedł do sklepu oskarżony P. W. któremu mężczyzna przekazał rzeczy włożone do koszyka. Oskarżony wraz z mężczyzną przełożyli rzeczy do swojej torby, oskarżony opuścił sklep przekraczając linię bramek, gdzie został ujęty przez świadka G. M. (1). Towar nadawał się do dalszej odsprzedaży i pozostał na sklepie. Zabezpieczono też monitoring, na którym widać opisaną sytuację. Oskarżony został zatrzymany.

Oskarżony P. W. ma 55 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technik ogrodnik, jest rozwiedziony, utrzymuje się z prac dorywczych, był karany (k. 86-87).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. wyjaśnień oskarżonego (k. 17-20, 97-99) – we wskazanym zakresie,
2. zeznań świadków:
 - G. M. (1) (k. 3-4, 31-32);
 - M. P. (k. 47-50);
 - M. C. (k. 61-62)
3. zebranych w sprawie dokumentów, poniżej wymienionych w zw. z k. 136
 - zawiadomienia k. 3-4, 5
 - notatki (k. 8, 58);
 - protokołu zatrzymania k. 9, protokołu oględzin monitoringu (k. 25-26), protokołu zatrzymania rzeczy k. 28-30, 68-70
 - protokołu przesłuchania podejrzanego A. Ś. k. 59-60, 65-67
 - karty karnej k. 24, 86-87

Sąd ocenił, jako wiarygodne w zasadzie wyjaśnienia oskarżonego P. W., który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ były one szczegółowe, wyczerpujące oraz korelowały z pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym – zeznaniami świadków, m. in. G. M. (1) oraz zebranymi w sprawie dokumentami choćby protokół oględzin monitoringu. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie. Jedyne oskarżony nie potwierdził współdziałania z inną ustaloną osobą, co pozostaje w sprzeczności z obrazem monitoringu, stąd wyjaśnienia nie zasługiwały na wiarę w tym zakresie.

Sąd dał pełną wiarę zeznaniom świadka G. M. (1) – pracownika sklepu (...). Świadek podał przebieg zdarzenia, okoliczności zatrzymania oskarżonego oraz wartość skradzionych towarów. Zeznania świadka pozostawały w zgodzie z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności protokołem oględzin monitoringu.

Sąd, jako wiarygodne ocenił zeznania świadka M. P. i M. K., jednak okazały się one nieprzydatne do ustalenia stanu faktycznego.

Sąd dał wiarę dokumentom wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w granicach ich kompetencji, nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by to uczynić z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony zachowaniem swym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

W okresie od 10 maja 2017 r. oskarżony P. W. w P. w C. A. w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał kradzieży marynarki (...) o wartości 249,99 zł, marynarki (...) o wartości 549,99 zł, marynarki (...) o wartości 279,99 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 22,99 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 12 zł, 1 pary skarpet C. o wartości 27,99 zł, 2 par skarpet S. o wartości 27,99 zł każda, 1 pary skarpet S. o wartości 34,99 zł, krawatu A. o wartości 34,99 zł, krawatu S. C. o wartości 64,99 zł, 4 kompletów bielizny V. o wartości 134,99 zł każdy, okularów C. o wartości 169,99 zł, okularów N. o wartości 134,99 zł, okularów F. o wartości 99,99 zł, okularów K. R. o wartości 79,99 zł, 2 zestawów do rzes (...) o wartości 59,99 zł każdy, podkładu B. P. o wartości 59,99 zł, perfum H. B. o wartości 134,99 zł, perfum P. C. o wartości 249,99 zł, 1 sztuki zestawu do czyszczenia skóry R. o wartości 199,99 zł, powodując łączną wartość strat 3123,76 zł na rzecz (...) sp z oo z s w W., czyli dopuścił się przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Przedstawiony powyżej materiał dowodowy pozwala jednoznacznie stwierdzić, że zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości.

Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Kradzież jest przestępstwem celowościowym i jego stroną podmiotową obejmuje tylko zamiar bezpośredni. Celem tym jest przywłaszczenie rzeczy. Przedmiotem czynu jest cudza rzecz ruchoma (art. 115 § 9 k.k.). Zachowanie sprawcy polega na zaborze rzeczy, usuwaniu cudzego władztwa nad rzeczą. Sprawca musi owładnąć rzeczą i objąć ją swoim władztwem. Zabór następuje w celu przywłaszczenia, to jest sprawca zabiera rzecz po to, ażeby postępować z nią jak z własną.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznanej sprawy stwierdzić należy, że w świetle ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości, że oskarżony dokonał w sklepie kradzieży wymienionych towarów a następnie przekroczył linię bramek, nie płacąc za nie, po czym został zatrzymany.

W ocenie Sądu, oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa. Świadczy o tym sposób jego zachowania się, zabranie towaru i opuszczenie sklepu bez uiszczenia zapłaty.

Oskarżony wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze ustalonej z Prokuratorem.

Mając to wszystko na uwadze Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.

Rozważając w świetle dyrektyw wyrażonych w art. 53 § 1 i 2 k.k. kwestię wymiaru kary oskarżonemu P. W., Sąd jako okoliczności obciążające uznał uprzednią karalność oskarżonego, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu z uwagi na wartość towaru. Natomiast, jako okoliczności łagodzące przyjął przyznanie się oskarżonego i wyrażenie żalu.

W świetle tych okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany mu czyn

Karę grzywny wysokości 350 stawek dziennych po 10 zł każda.

Zdaniem Sądu, wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego, społecznej szkodliwości jego czynu, która jest znaczna, jak również uwzględnia wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające, przy uwzględnieniu, że w przyszłości był już karany za popełnienie przestępstw.

Zdaniem Sądu, wymierzona kara nie jest karą zbyt surową. Wymierzona kara grzywny w ilości orzeczonych stawek dziennych 350 spełni stawiane przed karą cele oraz stanowi odpowiednią reakcję prawnokarną na popełniony czyn.

Należy podkreślić, że wymierzając oskarżonemu powyższą karę, Sąd miał na uwadze potrzebę zapewnienia realizacji tak dyrektywy prewencji indywidualnej, opisanej w art. 53 § 1 k.k. (rozumianej jako zapobiegawcze i wychowawcze cele kary) w stosunku do oskarżonego, jak i prewencji generalnej (pojętej jako kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa). Mając na uwadze karalność sądową oskarżonego Sąd uznał, że koniecznym jest takie potraktowanie oskarżonego, by ani w nim ani nikim innym do kogo wiadomość o przestępstwie i karze za nie dotrze nie wzbudzić niesłusznego wrażenia o niezasadnej pobłażliwości wymiaru sprawiedliwości dla sprawców przestępstw. Zdaniem Sądu, kara łagodniejsza niż ostatecznie wymierzona byłaby karą nieadekwatnie łagodną, kara zaś wymierzona w wystarczającym stopniu spełnia cele prewencji indywidualnej i generalnej, będąc sprawiedliwą odpłatą za czyn którego oskarżony się dopuścił, przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowych oskarżonego.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody, gdyż po pierwsze nie był zawarty we wniosku Prokuratora, po drugie, jak zeznał świadek G. M., skradzione towary powróciły na sklep i nadawały się do dalszej sprzedaży. Również oskarżyciel posiłkowy wyraził zgodę na propozycję kary zawartą we wniosku Prokuratora k. 129.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy o płatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania i opłatę, uznając brak podstaw do zwolnienia.

Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz.U. z 2013 r. poz. 461) Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 420 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/-/ SSR Izabela Hantz-Nowak